

[Ministeren for skatter og afgifter]

ster og tab for visse virksomheder, der som et normalt led i deres almindelige virksomhed anbringer midler i fordringer, indskrænket til kun at omfatte selskaber m.v., der efter klare kriterier driver finansiel virksomhed.

Endelig foreslås de gældende regler om beskatning af gevinster og tab på fordringer erhvervet i spekulationshensigt ophævet.

I administrativ henseende vil forslaget betyde en lettelse. Der vil dog blive tale om merudgifter til udvikling og drift af EDB-systemer. Merudgiften anslås til 0,8 mill. kr. i 1986 og til 0,5 mill. kr. årligt i de følgende år.

Forslaget anslås at medføre et merprovenu i størrelsesordenen 50 mill. kr. i 1986. I de nærmest følgende år skønnes merprovenuet at vokse med et beløb i samme størrelsesorden. Derefter vil merprovenuet alene vokse som følge af nyplaceringer, idet genplaceringerne efter nogle år ikke bidrager med et merprovenu.

Forslaget skal have virkning fra og med indkomståret 1986. For selskaber m.v. skal forslaget have virkning fra og med skatteåret 1987-88.

Forslaget omfatter som udgangspunkt kun fordringer, der udstedes i fremtiden. For så vidt angår fordringer, der er udstedt før fremsættelsen, finder forslaget kun anvendelse, såfremt fordringen erhverves den 2. oktober 1985 eller senere, og såfremt gevinster realiseres den 1. januar 1986 eller senere.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til folketingets hurtige og velvillige behandling.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Jeg skal hermed tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af selskabsskateloven. (Udloddende investeringsforeninger).

(Lovforslag nr. L 20).

Lovforslaget er et led i aftalen om en skatereform mellem regeringspartierne (det konservative folkeparti, venstre, centrum-demokraterne og kristeligt folkeparti), socialdemokratiet og det radikale venstre.

Efter forslaget inddrages investeringsforeninger, der udsteder omsættelige indskudsbeviser, under beskatning, medmindre investeringsforeningerne udlodder realiserede kursgevinster på obligationer m.v., der ikke op-

fylder mindstekravet til den pålydende rente efter forslag til lov om skattemæssig behandling af gevinst og tab på fordringer og gæld.

Forslaget er en konsekvens af sidstnævnte lovforslag.

Forslaget antages ikke at have nævneværdige administrative eller provenumæssige konsekvenser.

Forslaget skal have virkning fra og med skatteåret 1987-88. Forslaget finder anvendelse på gevinster, der realiseres på fordringer, som er erhvervet den 2. oktober 1985 eller senere.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til folketingets hurtige og velvillige behandling.

Agerschou (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne skal jeg hermed fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel og om ophævelse af lov om begrænsning af løn under sygdom. (Ophævelse af karensdag).

(Lovforslag nr. L 13).

Jeg skal i øvrigt henvise til lovforslagets tekst og de bemærkninger, der ledsager det.

Ivar Nørgaard (S):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om valutaforhold m.v.

(Lovforslag nr. L 15).

Jeg skal i øvrigt henvise til lovforslagets tekst og de bemærkninger, som ledsager det.

Lenger (VS):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om kommunale valg.

(Lovforslag nr. L 21).

Jeg skal i øvrigt henvise til lovforslagets tekst og de bemærkninger, der ledsager dette.

Svend Auken (S):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

[Svend Auken]

Forslag til lov om ophævelse af lov om tilskud til arbejdsgivernes betaling af arbejds-markedsbidrag.

(Lovforslag nr. L 22).

Forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel og om ophævelse af lov om begrænsning af løn under sygdom. (Ophævelse af karensdag).

(Lovforslag nr. L 23).

Forslag til folketingsbeslutning om regulering af efterløns- og dagpengesatser.

(Beslutningsforslag nr. B 10).

Når socialdemokratiet allerede ved folketingets åbning fremsætter de tre forslag om afskaffelse af karensdagen, om regulering af dagpenge- og efterlønsatser og om fjernelse af de særlige arbejdsgiversubsidier gennem nedsatte arbejdsgiverafgifter, hænger det sammen med flere forhold:

1. To af de sidste tre års alvorligste anslag mod velfærdssamfundet og den medmenneskelige solidaritet er karensdagen og den manglende regulering af efterløns- og dagpengesatser. Det har hele tiden været socialdemokratiets opfattelse, men efterhånden er det også blevet den almindelige vurdering i offentligheden. Langt ind i de borgerlige rækker er der modstand mod karensdagen og den uretfærdige behandling af efterløns- og dagpengemodtagere. Fremtrædende politikere hos både CD og kristeligt folkeparti har givet udtryk for beklagelse af, at de i sin tid stemte for forslagene. Senest har det radikale venstres landsmøde vedtaget, at karensdagen skal afskaffes i løbet af 1986. Nærværende forslag giver øjeblikkelig folketinget mulighed for at rette op på den skete skade for de svageste grupper. Forslagsstillerne venter derfor en hurtig og positiv behandling.

2. Ved en vedtagelse af de tre forslag samtidig sker der en styrkelse af statsfinanserne. Reguleringen af dagpenge og efterlønsatser vil sammen med afskaffelsen af karensdagen koste godt 1 mia kroner, hvoraf de 800 mill. hidrører fra den foreslåede regulering. Hvor meget karensdagens ophævelse vil belaste de offentlige finanser, er omtvistet, men alle beregninger tyder på en meget beskedent ekstra belastning for statsfinanserne i tilfælde af, at alle lønmodtagere igen får ret til løn/dagpenge fra første sygedag. Til gengæld har vi regeringens ord for, at arbejdsgiversubsidier-

ne vil give statskassen 2,4 mia kroner mindre indtægter i 1986. Derfor vil der ved forslagernes gennemførelse blive tale om en samlet forbedring af statsfinanserne med 1-1,5 mia kroner. Det understreger endnu en gang, at forskellen på den borgerlige regering og socialdemokratiet ikke primært er, hvor mange penge der skal gives ud, men hvordan de bruges.

3. De tre forslag har alle en hastende karakter. Karensdagens urimeligheder og forvridninger af sygefraværsmønsteret og dermed også af statistikken bliver mere og mere tydelige. Loven rammer især i den offentlige sektor, den rammer kvinderne, og den rammer de lavestlønnede. Almindelig retsfølelse må tilsige, at den fjernes hurtigt.

Den manglende regulering af efterløns- og dagpengesatser har allerede kostet den enkelte på højeste efterløns-/dagpengesats 80 kroner om dagen, og forholdsmæssigt er de øvrige faste satser lige så hårdt beskåret (det gælder den såkaldte dimittendsats og 80- og 70 pct.-efterlønsatserne). I alt beløber forringelsen sig i de sidste 3 år til 17 pct. af efterlønnen og dagpengene til de syge, de arbejdsløse og de ulykkesramte. Denne forringelse kan ikke rettes op med ét slag. Man fjerner ikke virkningerne af 3 års konservativt styre på 3 måneder. Derfor foreslås der en øjeblikkelig regulering på 5 pct. og andre ca. 5 pct. til oktober næste år. Det giver en regulering i løbet af 1986 på ca. 10 pct. Derefter vil der igen - to gange om året - ske en regulering af efterløns- og dagpengesatser i takt med årslønsudviklingen for de beskæftigede.

De tre forslag er ment som et oplæg til en positiv forhandling og til hurtig handling.

Kelm-Hansen (S):

Jeg skal hermed på forslagsstillernes vegne tillade mig at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om yderligere skærpelse af sanktionerne mod Sydafrika.
(Beslutningsforslag nr. B 1).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager beslutningsforslaget, og anbefaler det til tingets velvillige behandling.

Thoft (SF):

Jeg skal herved på forslagsstillernes vegne tillade mig at fremsætte: